

Apokrifek-Júdás evangéliuma

Júdás Evangéliuma

Kopt nyelvről angolra fordította Rudolphe Kasser, Marvin Meyer és Gregor Wurst, Francois Gaudard közreműködésével.

A National Geographic Society Gondozásában, C 2006

Magyarra fordította Waldmann Szabolcs

A magyar fordítást lektorálta Berki András

Bevezető

Jézus titkos kinyilatkoztatása Iscariot Júdással történt beszélgetésük alatt egy héttel és három nappal az ünnepelt húsvét előtt.

Jézus földi lelki szolgálata

Amikor Jézus megjelent a földön, nagy csodákat művelt az emberiség üdvözüléséért. És mivel egyesek a jó útján [jártak], miközben mások a bűnben tobzódtak, tizenkét tanítványt hívott magához. A világon túli titkokról beszélt nekik és hogy mi fog történni a mindenek végén. Sokszor nem mint önmaga, hanem mint gyermek jelent meg a tanítványoknak.

Első jelenet:

Jézus beszélgetése a tanítványokkal: a hálaadási ima vagy az áldozás Egy nap Júdeában volt tanítványaival, és összegyűlve találta őket kegyeleti szertartás közben. Amikor [megközelítette] a tanítványokat, [34] kik összegyűlvén imádkozva hálát adtak a kenyér felett, felnevetett. A tanítványok így szóltak: „Mester, miért nevelsz a [mi] hálaadási imánkon? Úgy tettünk, ahogy kell”. Így válaszolt nekik, „Nem rajtatok nevetek. [Ti] nem saját akaratotokból teszitek ezt, hanem mert ezáltal lesz dicsérve [Istenetek].” Ők azt mondták: „Mester, te vagy [...] Istenünk fia”. Jézus így szólt hozzájuk: „Honnan ismerhettek engem? Bizony mond[om], a közöttetek élő egyetlen nemzedék sem ismerhet meg engem”.

A tanítványok feldühödnek

Amikor a tanítványok hallották ezt, dühödtek lettek és haragosak és átkozták őt szíveikben. Amikor Jézus látta [értetlen]ségüket, így szól[t] hozzájuk: „Miért vitt titeket ez a tanítás haragba? Az Isten aki bennetek él és [...] [35] feldühített titeket lelketek[ben]. Hát álljon elő töletek emeberek közül, aki [elég erős] és mutassa meg a tökéletes embert és álljon a tekintetem elé! Mind ezt mondták: „Elég erősek vagyunk”

De lelkeik nem mertek kiállni elé, Iscariot Júdás kivételével. Ő meg tudott állni előtte, de elfordította a tekintetét. Júdás így szólt, „Tudom hogy ki vagy és hogy honnan jöttél. Te Barbelo halhatatlan világból származol. És nem vagyok méltó, hogy kimondjam a nevét annak, aki téged küldött.”

(Barbelo görög eredetű szó, gondoskodást jelent. Barbelo az első gondolat, a gnosztikus teremtéstörténetekben az Eonok anyja. Kabbalisztikus képekben a Barbelo a Ketherrel egyezik meg, a

Thelemikus filozófiában pedig Nuit-tal.- WSZ.)

Második jelenet:

Jézus ismét megjelenik a tanítványoknak A következő reggelen, miután ez történt, Jézus ismét [megjelent] a tanítványoknak.

Ezt mondták neki, „Mester, Hová tűntél és mit csináltál miután elhagytál minket?” Jézus így szólt hozzájuk, „Elmentem egy másik nagy és szent nemzedékhez”. A tanítványok így szóltak, „Urunk, miféle az a nagy nemzedék aki hatalmasabb nálunk és nem most van itt ebben a világban?” Amikor Jézus ezt hallotta, felnevetett és így szólt: „Minek foglalkoztok a ti szívetekben az erős és szent nemzedékkel? [37] Bizony mond[om] néktek, senki ebben az eónban élő nem láthatja azt a [nemzedéket], és nincs az a temérdek angyala a csillagoknak akik uralhatnák azt a nemzedéket, és halandónak születettnek nem lehet köze hozzá, mert az a nemzedék nem abból jött [...] amivé lett [...]. A [köztetek] élő emberek nemzedéke az emberiség nemzedékéből való [...] erő, ami [...] a többi erőt [...] ami [szerint] ti éltek. Amikor a tanítvány[ai] ezt hallották, lelküket nagyon felkavarta. Egy szót sem tudtak szólni. Egy másik napon Jézus eljött [hozzájuk]. Azt mondták [neki], „Mester, [látomásunkban] voltál, mert hatalmas [álmot...] az éjjel [...]” [Ő így szólt], „Miért [...mikor] elbujdostatok?” [38]

A tanítványok látomása a Templomról és beszélgetésük

Azt [mondták], „Láttunk] egy nagy [házat, egy hatalmas] oltárral, [és] tizenkét embert - gondoljuk papok voltak - és egy nevet; és a tömeg az oltárnál várakozik, [amíg] a papok [...és fogadják] az áldozatot. [De] csak vártunk.” [Jézus így szólt], „Mifélék voltak azok a papok?” Azt [mondták, néhány...] két hét; [néhány] a saját gyermekeiket áldozták fel, mások a feleségüket, dicsőítván [és] alázatosan egymás iránt; néhány férfikkal hált; néhánynak [gyilkossághoz] volt köze; néhány többszörös bűnben és törvénytelenységben élt. És az emberek az oltár előtt a te [neved] szólították, és hiányos tetteikben beteljesedett az áldozatuk.” Miután ezt mondták, zavarba jöttek.

Jézus jelképes magyarázattal szolgál a Templom Víziójához

Jézus így szólt hozzájuk, „Miért vagytok zavarban? Bizony mondom néktek, minden pap ki az oltár előtt áll az én nevemet szólja. Ismét mondom nektek, a nevemet az emberek nemzedékében át létező csillagok nemzedékének [...]re írták. [És] gyümölcs nélküli fákat ültettek a nevemben, szégyenletes módon.” Jézus így szólt hozzájuk, „Akiket láttatok az oltárnál az áldozatokat fogadván - azok ti vagytok. Azt az istent szolgáljátok, és ti vagytok az a tizenkét ember. Az a rengeteg jószág mit áldozatként hoztak, azok a sok emberek akiket félrevezettek [...] az oltár előtt. [...] áll és ekképp hűz hasznat a nevemből, és az istenfélők nemzedéke hű marad hozzá. Ezután a [paráznál]kodók egy másik alakja fog kiállni, és egy másik a gyermekek gyilkosai közül, és egy azok közül kik férfikkal hálnak, és az önsanyargatók közül, és a többi szennyben és törvénytelenységben élők közül, és azok közül kik azt mondják „Angyalszerűek vagyunk”; ők azok a csillagok kik mindenek végét hozzák. Mert az emberek nemzedékének azt mondták, „nézzétek, Isten elfogadta az áldozatokat egy pap kezeiből” - s ez, a hibák lelkipásztora. De

az Úr, az Univerzum Ura az, aki úgy parancsol, „Az utolsó napon ezek megszegyenülnek”. [41]

Jézus így szólt [hozzájuk], „Ne ál[dozzátok] fel azt, amit [...] az oltárra, mivel azok a csillagaitok és angyalaitok felettiek, és már ott elérték a végüket. Tehát vetessenek [kötelékbe] előttek és had menjenek

[---kb. 15 sor hiányzik---

nemzedékek [...]. Egyetlen pék nem etetheti az összes teremtményt [42] az [ég] alatt. És [...] nekik [...] és [...] nekünk és [...].

Jézus így szólt hozzájuk, „Ne küzdjete velem tovább. Mindegyikötöknek megvan a maga csillaga, min[denki]

[---körülbelül 17 sor hiányzik---

[43] [...]ban aki eljött [...tavasszal] a fának [...] ebben az eónban [...] egy időre [...] de eljött hogy megöntözze Isten paradicsomát, és az örök [nemzedéknek], mert [ő] nem szennyezi be [az élete útját] annak a nemzedéknek, de [...] az örökkévalóságig.

Júdás arról a nemzedékről és az emberek nemzedékeiről kérdezi Jézust

Júdás így szólt [hozzá, „Rabb]i, miféle gyümölcsöt terem ez a nemzedék?”

Jézus így szólt, „Minden emberi nemzedék lelke meghal. Amikor azonban ezek a népek véghezvitték a királyság idejét és elhagyja őket a lélek, a testük meghal, de lelkük életben marad és felvitetik”.

Júdás így szólt, „És mit tesz a többi emberi nemzedék?”

Jézus így szólt, „lehetetlen [44] sziklára vetni a magot és learatni a gyümölcsét. [Ez] az útja [...] a [beszennyezett] nemzetnek is [...] és a korrumpálható Sophia (bölcsség - BA) [...] a kéz, ami a halandókat teremtette, hogy lelkeik feljuthassanak a felső örök világokba. Bizony] mondom neked, [...] angyal [...] ereje elég lesz, hogy láthassa [...] ezeket akiknek [...] szent nemzedék [...]

Miután Jézus ezt mondta, elment.

Harmadik jelenet:

Júdás felidéz egy látomást, és Jézus válaszol

Júdás így szólt, „Mester, ahogy mindegyiküket meghallgattad, most engem is hallgass meg. Mert volt egy nagy látomásom”

Amikor Jézus ezt meghallotta, felnevetett és így szólt: „Te tizenharmadik lélek, miért próbálsz ennyire keményen? De szólj csak, meghallgatom.”

Júdás így szólt, „A látomásban azt láttam, hogy a tizenkét tanítvány megkövez engem és [45] [keményen] üldöztet. És én is odajutottam arra a helyre, ahol [...] utánad. Láttam [egy házat...] és a szemem nem [foghatta] fel méreteit. Nagy erők vették körül, és növényzet volt a fedele, és a ház közepén [nagy tömeg volt --- két sor hiányzik ---], szólván, 'Mester, vigyél engem is ezekkel az emberekkel',”

[Jézus] így válaszolt, „Júdás, a csillagod rossz irányba vezetett téged.” folytatta, „Senki halandó születésű ember nem méltó arra, hogy abba a házba lépjen, amiről te beszéltél, mert az a ház a szenteknek van fenntartva. Se nap, se hold nem uralkodik ott, se a nappal, csak a szenteket tűrik meg ott mindörökké, az örök világokban a szent angyalokkal. Figyelj, elmagyaráztam neked a királyság titkait [46] és megtanítottalak a csillagok hibáira; és [...] elküldvén [...] tizenkét eónon.”

Júdás a saját sorsáról kérdez

Júdás így szólt, „Mester, lehetséges hogy a magom az Urak irányítása alatt van?”

Jézus válaszolt és így szólt, „Gyere, hogy [---két sor hiányzik ---], de hogy sokat fogsz keseregni, ha látod a királyságot és összes nemzetét.”

Amikor ezt meghallotta, Júdás így szólt, „Miért jó nekem hogy megkaptam ezt? Mert kiemeltél abból a nemzetből.”

Jézus így válaszolt, „Te leszel a tizenharmadik, és minden nemzet átkozni fog téged - és te fogsz felettük uralkodni. Az utolsó napokban átkozzák majd a felemelkedésed [47] a szent [nemzedékbe].”

Jézus Júdást tanítja a Kozmológiára: A lélek és az Ön-teremtett

Jézus így szólt, „[Gyere], had tanítsalak [titkok]ról amit még senki fia nem látott. Mert létezik egy nagy és határtalan világ, melynek terjedelmét még az angyalok egyetlen nemzedéke sem látta, s [melyben] ott van egy nagy láthatatlan [lélek],

Mit angyal szeme sosem látott,

A szív gondolata fel nem foghat,

S még nem nevezte senki néven.

„S megjelent ott egy fényes köd. Azt mondta, 'S legyen egy angyal kísérőmnek'

„Egy nagy angyal, a felvilágosult isteni Ön-teremtett kilépett a ködből. Miatta négy másik angyal jelent meg egy másik ködből, s az angyali Ön-teremtett követői lettek. Az Ön-teremtett így szólt, [48]

'Legyen [...], és lett [...]. És megteremtette az első fényességet, hogy uralkodjon felette. Azt mondta, 'Legyenek angyalok, akik szolgálják [őt],' és számtalan miriád keletkezett. Így szólt, „Keletkezzen egy világos korszak,” és keletkezett. Megteremtette a második fényességet, hogy uralkodj[on] felette, angyalok tömegével hogy szolgálják őt. Így teremtette a többi világos korszakot. Urukká tette őket és angyalokat hozott létre szám nélkül hogy segítsék őket.

Adamas és a fényességek

„Adamas az első fényes ködben volt melyet senki angyal meg nem láthatott, azok közül akiket 'Istennek' neveznek. Ő [49] [...] hogy [...] képmása [...] és [ezen] angyal képe szerint. Miatta jelent meg Seth beszennyezhetetlen [nemzedéke] [...] a tizenkettő [...] a huszonnégy [...]. Hetvenkét fényességet teremtett a beszennyezhetetlen nemzedékben, a Lélek akaratával egyezvén. És a hetvenkét fényesség háromszázhatvan fényességet hozott létre a beszennyezhetetlen nemzedékben, a Lélek akaratával egyezvén, hogy számuk öt legyen mindegyikhez.

„A tizenkét fényesség tizenkét korszaka az Atyát képzi, hat mennyországgal minden korszakhoz, vagyis hetvenkét menny van a hetvenkét fényességhez, és [minden [50] öt] égbolthoz, [összességben] háromszázhatvan [égbolt...].

Uralmat kaptak és [rengeteg] angyalt [szám nélkül], hogy dicsértessenek és imádassanak, [s ezek után] szűz lelkeket is, a korszakok és mennyek és égboltok dicséretére és imádatára.

A kozmosz, káosz, és az alvilág.

„Mindezen halhatatlanok összességét a kozmosznak - ami a kárhozat - nevezi az Atya és a hetvenkét fényesség, akik az Ön-teremtettel és a hetvenkét korszakával járnak együtt. Benne született az első ember az ő beszennyezhetetlen erejével. S azt a korszakot, ami az Ő nemzedékével jött el, amiben a tudás ködje és az angyal van, [51] El-nek nevezik. [...] korszak [...] ami után [...] szólt, 'Legyen tizenkét angyal [hogy] uralják a káoszt és az [alvilágot].' S lásd, a ködből megjelent egy [angyal] kinek arca lángoló tűz volt s kinézete vérrel szennyezett. Nebro-nak nevezték, ami 'lázadót' jelent; mások Yaldabaoth-nak hívták. Egy másik angyal, Saklas, szintén előjött a ködből. Így Nebro hat angyalt teremtett - akárcsak Saklas - hogy segítsék őket, és ezek tizenkét angyalt teremtettek a mennyországokban, akik részt kaptak a mennyből.

Az Uralkodók és az Angyalok

„A tizenkét uralkodó így szólt a tizenkét angyalhoz: „Legyen mindegyikötök [52] [...] és legyenek [...] nemzedéke [---egy sor elveszett---] angyalok”:

Az első [S]eth, akit Krisztusnak hívnak.

A [második] Harmathoth, aki [...]

A [harmadik] Galila.

A negyedik Yobel.

Az ötödik Adonaios.

Ők azok öten, kik uralták az alvilágot és mindenekelőtt a káoszt.

Az emberiség teremtése

„Saklas így szólt az angyalaihoz, 'Teremtsünk embert a kép és a hasonlóság szerint'. Megalkották Ádámot s feleségét Évát, akit a ködben Zoe-nak neveztek. Mert ezen a néven keresi minden nemzedék a férfit és így nevezik a nőket. Nos, Sakla nem ur[alta...] kivéve [...] nemze[dékeket...] ezen [...]. És az Úr így szólt Ádámhoz, 'Hosszú életed lesz neked és a gyermekeidnek.',

Júdás Ádámról és az emberiség sorsáról kérdez

Júdás így szólt Jézushoz, „[Milyen] hosszú az az idő ameddig az ember élni fog?”

Jézus így szólt, „Miért csodálkozol ezen, hogy Ádám, nemzedékével, egész életében ott élt ahol a királyságát megkapta, hosszan az Urával?”

Júdás így szólt Jézushoz, „Meghal az emberi lélek?”

Jézus szólt, „Ezért adta parancsba az isten Mihálynak hogy az embernek a lelkét kölcsönként adja, hogy szolgálatot kínálhassanak, de a Hatalmas Egyetlen Gábrrielnek meghagyta, a nagy nemzetnek olyan lelket adjon, ami felett nincs ki uralkodhat - vagyis a lelken és a szellemen. Ezért a [többi] lélek [54] [---egy sor hiányzik---].

Jézus megbeszéli a gonoszok pusztulását Júdással és a többiekkel

„[...] fény [---majdnem két sor hiányzik---] körbe [...] s legyen [...] lélek [ami] benned van lakjon ebben a [húsban] az angyalok nemzedékeivel. De Isten tudást [adott] Ádámnak s azoknak, akik vele voltak, hogy a káosz királyai ne uralhassák őket.”

Júdás így szólt Jézushoz, „Mit tesznek ezek a nemzedékek?”

Jézus szólt, „Bizony mondom néktek, a csillagok hoznak mindegyikük ügyének befejezést. Amikor Saklas végbeviszi a rábízott idő mértékét, megjelenik az első csillaguk a nemzedékben, és végbeviszik, amit megmondtak, hogy meg fognak tenni. Paráználkodnak majd a nevemben és gyermekeket fognak ölni [55] és [...] és [...] [---csaknem hat és fél sor hiányzik---] a nevemet, és ő [...] a csillagod a [tiz]enharmaidik korszakban.”

Ezután Jézus [felnevetett].

[Júdás így szólt], „Mester, [miért nevisz rajtunk]?”

[Jézus] így válaszolt, „Nem [rajtatok] nevetek, hanem a csillagok hibáján, mert ez a hat csillag ezzel az öt harcossal vándorol, és mind el léssen pusztítva a teremtményeikkel együtt.”

Jézus a megkeresztellettekről beszél és Júdás árulásáról

Júdás így szólt Jézushoz, „Nézd, mit tesznek majd azok, akiket megkereszteltek a nevedben?”

Jézus szólt, „Bizony mondom [neked], ez a keresztelkedés [56] [...] a nevem [---körülbelül 9 sor hiányzik---] nekem. Bizony mondom neked, Júdás, [akik] Saklasnak áldoznak [...] Isten [---három sor hiányzik---] minden, ami gonosz.

„De te mindegyiken túl teszel. Mert te feláldozod azt a testet, ami engem burkol.

Már felemelkedett a szarvad,

Fellobbantották a dühödöt,

A csillagod fényesen világított,

És a szíved [...]. [57]

„Bizony [...] az utolsó [...] lesz [---majdnem két és fél sor hiányzik---], keserű [---két sor hiányzik---] az Urat, mert elpusztítatik. És Ádám nemzedékének képe felemelkedik, mert a mennyeket megelőzően ott a föld, az angyalok, és a nemzedék, ami az örök világból való. Figyelj, minden elmondott neked. Emeld fel szemeid és nézz fel és lásd a felhőt benne a fényel és a csillagokat körülötte. A csillag, ami az utat mutatja, a te csillagod.”

Júdás felemelte a szemét és látta a fényes felhőt, és belépett. Akik a földön álltak hangot hallottak a felhőből, ami így szólt, [58] [...] nagy nemzedék [...] ... kép [...] [---öt sor hiányzik---].

Konklúzió: Júdás elárulja Jézust

[...] Magas rangú papjaik zúgolódtak, mert [ő] bement a vendégszobába imádkozni. De néhány írnok óvatosan figyelte hogy letatóztassák az imája alatt, mert féltek az emberektől, hiszen mindenki prófétának tartotta.

Odaléptek Júdához és így szóltak hozzá, „Mit csinálsz te itt? Te Jézus tanítványa vagy.”

Júdás megválaszolt nekik, ahogy kívánták. Kapott némi pénzt és átadta őt nekik.